

D ů v o d y:

Stanovení výše závodního podílu jest nezbytnou složkou společenstevní smlouvy (srv. § 5 zák. ze dne 9. dubna 1873, čís. 70 ř. zák.: »Společenstevní smlouva musí obsahovati« a k tomu čís. 5 téhož §). §§ 9 a 33 druhý odstavec téhož zákona připouští ovšem změnu společenstevní smlouvy (stanov) zcela všeobecně bez jakéhokoli obmezení na určité její součásti (§ 5), tedy také zvýšení nebo snížení závodních podílů. Při tom se jen vyžaduje, by byla změna usnesena na valné hromadě kvalifikovanou většinou hlasů, pokud ovšem stanovy neupravují jinak tuto většinu. Jde-li však o snížení podílů, působí a může působiti usnesení valné hromady jen co do členů nově vstupujících. Závazky dosavadních členů zůstávají nezměněny, ježto by jinak byla dotčena práva věřitelů, spoléhajících na původní stav, zejména na výši původních závodních podílů a tím i na rozsah případného krytí (§ 76 uved. zák.). To musí dojít výrazu ve stanovách, má-li dojít k jich změně. Nestačí proto pouhé ujištění, že dosavadní členové budou nadále súčasťněni stejnou měrou a že jen místo jednoho podílu nom. 200 Kč budou míti vždy čtyři podíly po nom. 50 Kč. Rekursní soud, potvrdiv usnesení soudu rejstříkového jmenovitě proto, že nebylo stanovami upraveno ručení dosavadních členů vzhledem k usnesení valné hromady o snížení závodních podílů, posoudil věc správně po právní stránce.

Čís. 7395.

Účelem prozatímního opatření správou pachtovních práv dlužníka, jež bylo povoleno jen na dobu do právoplatného rozhodnutí sporu jest, by vadným hospodařením na spachtovaném statku nebo změnou dosavadního stavu nebylo zmařeno nebo stíženo soudní dobývání navrhovatelova nároku a by tímto opatřením byla odvrácena hrozící nenahraditelná škoda, nikoliv však, by výtěžky ze správy byly rozvrhovány mezi věřitele dlužníka. Bylo-li prozatímní opatření jako nezákonné zrušeno, jest navrhovatel povinen nahraditi správci pachtovních práv odměnu. Správce pachtovních práv nebyl oprávněn zadržeti si k zajištění své odměny potřebný peníz z výtěžku správy. Vymohl-li si navrhovatel exekuci zabavením a přikázáním nároku dlužníka na vydání veškerých výtěžků, kterých správce jeho pachtovních práv docílil, nepřichází v úvahu předpis § 383, druhý odstavec, ex. ř.

(Rozh. ze dne 13. října 1927, R I 828/27.)

K návrhu vnuceného správce uložil soud své stolice navrhovateli prozatímního opatření vnucenou správou pachtovních práv, by složil na soudě odměnu vnuceného správce 1.800 Kč. Soud své stolice návrhu vnuceného správce vyhověl, rekursní soud

návrh zamítl. D ů v o d y: Prvý soud ukládá Karlu S-ovi, k jehož návrhu bylo povoleno prozatímní opatření vnucenou správou pachtovních práv, by do 8 dnů složil na soudě odměnu vnuceného správce Jana F-a 1.800 Kč z důvodu, že výtěžky vnucené správy pro vykonatelné pohledávání Karla S-a byly zabaveny a k vybrání přikázány, a že soud následkem toho nemohl naříditi, by byla odměna zapravena z výtěžku. Názor ten jest mylný. Zabavení a přikázání může se státi vždy jen s výhradou práv třetími osobami již nabytých, a takovým právem jest i nárok vnuceného správce na odměnu. Odměnu vnuceného správce zapraviti jest podle § 124 čís. 1 ex. ř. z výtěžků, právě tak jako jiné náklady vnucené správy v pořadí přednostním, a vnucený správce jest oprávněn k zajištění svého nároku potřebný peníz z výtěžků si zadržeti. Tento nárok vnuceného správce, spočívající v ustanovení § 113, 124 ex. ř. zabavením výtěžků nebyl dotčen a mohlo se zabavení vztahovati jenom na výtěžky, které vybývaly po úhradě odměny vnuceného správce. Následkem toho vyzvání navrhovatele k zapravení odměny nebylo odůvodněno a bylo stížnosti vyhověti.

N e j v y š š í s o u d obnovil usnesení prvního soudu.

D ů v o d y:

Prozatímní opatření, povolené Karlu S-ovi podle ustanovení §§ 381 a 382 čís. 2 ex. ř. k zajištění jeho peněžité pohledávky vnucenou správou pachtovních práv povinného Františka Z-a k usedlosti čís. p. 10 v P. bylo pravoplatným usnesením ze dne 2. října 1924 jako nezákonné zrušeno. Účelem prozatímního opatření, povoleného jen na dobu do pravoplatného rozhodnutí sporu bylo, by vadným hospodařením na spachtovaném statku nebo změnou dosavadního stavu nebylo zmařeno nebo stíženo soudní dobývání nároku navrhovatelova a by tímto opatřením byla odvrácena hrozící nenahraditelná škoda (§ 381 čís. 1 a 2 ex. ř.) nikoli však, by výtěžky ze správy byly rozvrhovány mezi věřitele povinného (§§ 122—124 a násl. ex. ř.). Bylo-li prozatímní opatření později jako nezákonné zrušeno, jest na navrhovateli, by hradil náklady ze správy pachtovních práv dlužníkových podle ustanovení § 393 ex. ř. Mylným jest názor rekursního soudu, že stěžovatel jako správce pachtovních práv byl oprávněn, zadržeti si k zajištění své odměny potřebný peníz z výtěžku správy, který doličuje toto jeho oprávnění z ustanovení § 124 čís. 1 ex. ř., přehlíží však, že při správě, vedené jako prozatímní opatření, se nerozdělují výtěžky, jak bylo již výše podotčeno. Bylo by tedy postupovati podle zvláštního ustanovení druhého odstavce § 383 ex. ř., avšak ani tohoto předpisu nebylo lze v tomto případě použiti, poněvadž navrhovatel Karel S. vymohl si exekuci zabavením a přikázáním nároku povinného Františka Z-a na vydání veškerých výtěžků, kterých správce jeho pachtovních práv Jan F. ze sklizně roku 1924 na usedlosti čís. pop. 10 v P. docílil, a důsledkem toho upustil také exekuční soud od opatření ve smyslu druhého odstavce § 383 ex. ř., by

správce docilené výtěžky odevzdal odpůrci ohrožené strany, t. j. povinnému Františku Z-ovi, nebo je uložil na soudě. Nemohl-li však správce Jan F. dosíci zaplacení odměny 1.800 Kč, pravoplatně soudem mu přiřčené, z výtěžku správy, jest navrhovatel prozatimního opatření Karel S. podle předpisu § 393 ex. ř. povinen náklady správy hraditi.

Čís. 7396.

Společenstva podle zákona ze dne 9. dubna 1873, čís. 70 ř. zák.

Nárok společenstva s r. o. proti členu o zaplacení příspěvku k úhradě bilanční ztráty podle poměru jeho upsaných podílů jest vymáhati mimo úpadek pořadem práva, nikoliv ve zvláštním t. zv. rozdělovacím řízení.

(Rozh. ze dne 13. října 1927, R I 858/27.)

Proti žalobě, již se domáhalo žalující společenstvo s r. o. na žalovaném svém členu příspěvku k úhradě bilanční ztráty podle poměru jeho upsaných podílů, namítl žalovaný nepřipustnost pořadu práva, maje za to, že příspěvku jest se domáhati v řízení nesporném. Soud první stolice vyhověl námitce nepřipustnosti pořadu práva a žalobu odmítl. Rekursní soud námitku zamítl.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Žalující družstvo domáhá se žalobou na žalovaném příspěvku k úhradě bilanční ztráty dle poměru jeho upsaných podílů. Žalovaný, popíraje, že jest vůbec povinen, tento příspěvek platiti, namítl, že, i kdyby tomu tak bylo, nemohl by příspěvek ten na něm býti vymáhán žalobou, nýbrž v řízení nesporném, a vznesl proto námitku nepřipustnosti pořadu práva, již první soud vyhověl, kterou však soud rekursní zamítl. A proti tomuto usnesení směřuje dovolací rekurs. Jde tedy jen o otázku, zda jest tvrzený nárok družstva vymáhati sporem, či jen ve zvláštním t. zv. rozdělovacím řízení. V otázce této jest přisvědčiti právnímu názoru rekursního soudu, že pořad práva není vyloučen. Podle § 85 zákona ze dne 9. dubna 1873, čís. 70 ř. zák., pokud se týče podle § 1 a 18 nařízení ze dne 21. března 1918, čís. 105 ř. zák., jest schodek, za nějž ručí členové společenstva s ručením obmezeným ve smyslu § 76 zákona, rozvrhnouti na členy a na nich vymáhati podle zásad vytčených v nařízení (§ 8) jen tehdy, byl-li na jmění společenstva vyhlášen úpadek a nedostačuje-li jmění k úhradě úpadkových věřitelů (§ 1 nař.) nebo nebyl-li úpadek vyhlášen proto, že tu nebylo několik věřitelů, nebo dostatečné jmění, nebo byl-li úpadek z některého z těchto důvodů zrušen (§ 15 nař.). Podmínkou zavedení rozdělovacího řízení jest tedy vyhlášení úpadku, pokud se týče stav úpadku, kde k vyhlášení úpadku nedošlo jen z důvodů právě uvedených (§ 15 nař.). Rozvrh pří-